

hart fremmer de enkelte Communers eller de enkelte Landdistricters Interesser; men jeg kan derimod ikke være enig med den ærede Taler, naar han mener, at det først er fra Udvalget, at denne Ansøelse om Communernes Interesser er kommen ind i Loven. Jeg vil bede ham om, ikke blot at eftersee Lovudkastets § 7, som netop indeholder, at Alt, hvad der indkommer, skal, saavidt muligt, fordeles mellem Amtene i samme Forhold, som det er indkommet, men ogsaa at kaste Blikket tilbage paa denne Sags hele historiske Gang, og han vil da sikkert være enig i, at Regjeringen efter den Stemmning, der har givet sig tilkjende, ikke blot i een Rigsdag, men i flere Rigsdage, ikke kunde undlade at tage Hensyn til, hvad jeg kalder den kommunale Ansøelse af Sagen. Man har fra først af med megen Bestemthed modsat sig at samle Midlerne under een Overformhunderibestyrrelse. Og hvorfor? Netop fordi man frygtede, at de kommunale Interesser derved skulde lide Skade. Jeg er fuldkommen overbevist om, at denne Lov ikke vilde kunne gaae igjennem, naar ikke Regjeringen, med eller mod sin Villie, havde taget Hensyn hertil, og nu er Spørgsmaalet kun det, om man, efter at man overhovedet for at faae Lovforslaget sat igjennem er gaaet ind paa at tage Hensyn til denne kommunale Interesse, skal ikke blot blive staaende ved hvad Lovkastet i saa Henseende indeholder, men ogsaa drive det til, hvad det kommunale Liv virkelig fordrer, nemlig, at Raanebestyrrelserne skulle fremgaae af de større Communer, for hvilke de skulle virke. — Jeg skal ikke gaae ind paa Nivaliteten mellem By og Land; det kan ikke nytte, at der fra flere Steder her i Salen bliver raabt: „Hør!“, naar man siger, at denne i Virkeligheden ikke er saa stærk, som man troer, naar den dog i Gjærning og i Ord i enhver Sag, der kommer for og hvor der kan tænkes nogen Conflict mellem By og Land, fremtræder med ikke ringe Styrke her i Rigsdagen.

Brock: Forhandlingerne om de nu foreliggende Paragrapher, og da navnlig om § 7, have allerede været saalænge, at jeg antager, at det ærede Thing vistnok ønsker snart at gaae til Afstemning over dem, og jeg skal derfor ikke

indlade mig paa noget omstændeligt Foredrag. Jeg skal bemærke, at jeg saa godt som i Gæt og Alt kan slutte mig til, hvad den ærede 5te Landsthingsmand for 2den Kred (Haffner) har udtalt; men jeg kan dog ikke undlade dertil endnu at knytte et Par Bemærkninger, navnlig med Hensyn til Endringsforslaget under Nr. 32. Mit Standpunkt ligeoverfor dette Endringsforslag falder, som alt anthydet, i det Hele sammen med det Standpunkt, som det ærede Medlem, jeg nys nævnte, indtager. Ogsaa mig forekommer det, at det vilde være meget urigtigt, hvis man ved Fordelingen af Overformhunderimidlerne gennem disses Udlaan ikke blot skulde tage Hensyn til de Amt, hvorfra disse Midler vare indkomne, men man tillige skulde gjøre Underafdelinger indenfor Amtet og i samme Amt igjen skulde fordele Midlerne i et vist Forhold mellem Kjøbstad og Land. Anseer man virkelig en saadan Be-
 tragtning for rigtig, saa burde man jo, hvad jeg ikke troer, at nogen Landsthingsmand for Alvor vil foreslaae, men hvad der dog er blevet hmytet om, ogsaa komme til en Afskillelse mellem de større Landeieendomsbesiddere og de smaa, ligesom man saa maaskee kunde finde endnu andre, formeentlig ligeledes berettigede Kategorier. Jeg troer ikke, at det vilde være rigtigt; jeg troer, at der er gjort Alt, hvad der med Villighed kan fordras, naar man bliver staaende ved Lovkastets Bestemmelser om Hensynet til de større Dele af Landet, hvorfra Midlerne ere komne ind i Overformhunderiet, og om, saavidt muligt, at sørge for, at de igjen kunne vende tilbage, om jeg saa maa sige, til disse større Dele af Landet, hvormod man saa iøvrigt overlader til Raanebestyrrelserne at fordele Midlerne mellem Land og Kjøbstad efter den Sikkerhed, som Land og Kjøbstad formaae at yde. Men hvad jeg væsentligst skal tillade mig at bemærke, det er, at Endringsforslaget Nr. 32, saaledes som det er redigeret, neppe ganske vil tilfredsstille den Hensigt, som man har havt med at stille det. Meningene maa jo dog vel være den, at, ligesom der skal tages Hensyn til, at Pengemidlerne ere komne fra et vist bestemt Amt, og der skal sørges for, at de saavidt muligt igjen vende tilbage til dette Amt, saaledes skal der igjen indenfor Amtet tages